

blive staaende. — Jeg skal derfor paa Mindretallets Vegne anbefale dets Endringsforslag.]

J. C. Sørensen: Naar jeg ikke har kunnet slutte mig til Flertallets Endringsforslag, er det, fordi jeg i det hele taget mener, at Kreditforeningerne ville stille sig temmelig kølige over for denne Lov, og jeg stulde for mit Vedkommende ikke tage mig det nær, om der ikke blev nogen Lov ud af Forslaget. Derjom det var et Lovforslag, der bemyndigede til at oprette ny Kreditforeninger, kunde jeg forstaa, at de Bestemmelser bleve forelaaede, som Lovforslaget indeholder; men da det er en Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at meddele Begunstigelser til de bestaaende Kreditforeninger, forekommer det mig, at det, der kræves for at faa disse Begunstigelser, er saa store Ofre, at jeg tvivler om, at nogen Kreditforening vil gaa ind paa dem. I alt Fald forekommer det mig sikkert, at ingen Kreditforening vil gaa ind paa at modtage Begunstigelserne, ja, fremt Flertallets Endringer blive stillede som Betingelse derfor. De ville jo nemlig i væsentlig Grad berøve de nuværende Kreditforeninger det Selbsthjælp, som de have levet paa i alle de mange Aar, de have bestaaet. Der kan næppe fra nogen Side med Føje siges andet, end at Kreditforeningerne virkelig have tjent Samfundet vel. Jeg tror ikke en Gang, at Kreditforeningernes Kreditorer have noget at beklage sig over. Kreditforeningerne kunne paa ingen Maade sammenlignes med Sparekasserne; thi ved Kreditforeningerne er der en ganske anderledes Garanti for en god Bestyrelse end den, der findes for Bestyrelsen af i alt Fald mange Sparekasser, der ere oprettede rundt omkring i Landet, og hvor der ikke har været den tilstræffelige Dydighed og Sagkundskab, maasse heller ikke Paalidelighed, til at forvalte de Midler, der ere betroede dem. Men der oprettes ingen Kreditforening, uden at dens Statutter i Forvejen ere forelaagte og godkendte af Indenrigsministeren. Derfor forekommer det mig, at man, naar man i det hele taget ønsker, at dette Lovforslag skal faa nogen Virkning, ikke kan vente, at det vil ske, naar man stiller saadanne Endringer til det, som der er stillet af Flertallet.

Jeg har tilladt mig, at stille et Par ganske ubetydelige Endringsforslag. Det ene af dem falder sammen med det andet Mindretals Endringsforslag og gaar ud paa, at sidste Punktum af § 1 Nr. 4 skal udgaa. Det bestemmes heri, at Foreningerne ikke uden Indenrigsministeriets Samtykke

kunne beholde et overtaget Pant ud over 3 Aar. Jeg kan ikke se, hvorledes dette stulde kunne lade sig udføre, idet man naturligvis ikke kan forlange, at Kreditforeningerne skulle stille sig af med Gjendommene med stort Tab. Formentlig er Meningen ogsaa kun den, at Foreningen blot skal spørge, og saa erhverves Samtykket, naar der er nogen Rimelighed for at give det. — Det andet Endringsforslag gaar ud paa, at Kreditforeningerne frit skulle kunne vælge den ene Revisor, medens Ministeren vælger den anden. Det synes mig, er at forlange saa lidt som muligt. For saa vidt disse to smaa Endringer vedtages, vil jeg stemme for Forslaget, hvorimod jeg vil stemme imod det, hvis Flertallets Endringer vedtages.

Whefeldt-Laurvig: Jeg har kun ganske faa Bemærkninger at gøre angaaende min Stilling i Udvalget. Naar jeg har sluttet mig til Flertallet, er det ikke, fordi jeg i et og alt har været enig med dette; men jeg maa inderes i flere Henseender slutte mig til Udvalgets Mindretal, naar det mener, at der sker for stor Indskrænkning i Kreditforeningernes Selbsthjælp. Det forekommer mig nemlig ogsaa ligesom den sidste erede Taler, at der i enkelte Retninger næsten vises en Mistillid mod Kreditforeningerne, som er ubegrundet. Hvad der dog for mig egentlig har nogen Betydning, er Burderingsforretningerne, og jeg haaber, at Vedtagelsen af de af Flertallet under Nr. 6 og 7 stillede Endringsforslag ville medføre, at der sker en Stansning i de hidtil foregaaede Misbrug ved Burderingsforretningerne. Jeg tror endog saa at kunne sige, at det for mig ingen Betydning har, om Direktøren er afhængig af den høje Regering, eller om Revisorerne ere valgte af Regeringen eller ikke. Jeg tror heller ikke, at det har megen Betydning, om Laanene ere mer eller mindre amortizable; men hvad der for mig har Betydning, og efter min Mening er det eneste vigtige ved Sagen, er som sagt Burderingsforretningerne. Her ligger hele Faren, og det kan ikke nægtes, at der i det almindelige Omdømme ofte gøres gældende, at der sker Misbrug i denne Retning. Det bliver jo sagt — og jeg tror ogsaa, at det har været Tilfældet — at Burderingsmændene ofte ved Forretningerne have haft Blikket mere henvendt paa Laansøgerne end paa Kreditforeningerne, saaledes at der i Grunden kun har været Spørgsmaal om, hvor meget Laansøgeren ønsker at faa, og derefter er mange Gange Burderingsforretningen udført. Jeg siger ikke, at det altid har været Tilfældet, thi jeg er overbevist om, at mange